

то скитатъ ѿ мѣсто на мѣсто, да призыватъ име то на-Гда Исуса надъ онѣа които имаха злы дѣхове, и говорѣха: заклинаемъ во Исуса, когото Павелъ проповѣдѣва.

14 А тѣа што правѣха това, бѣха седмь сынове на нѣкогѡ Иудейнина архіереа, име то мѡ Скѣла.

15 И ѡговори ѡ каишо дѣхъ и рече: и Исуса знамъ, и Павла познавамъ, новѣе койсте;

16 Я человекѡ, въ когѡто бѣше злыо дѣхъ, скочи на нихъ, и като имъ надви, земѡ такваа сила надъ нихъ, што то едва и звѣгнаха соли и оуранени ѿ онѣа кѣша.

17 И раздѣха това (нѣшо) сички те Идѣе и Валине които живѣеха во ВФѣсѣ: и (голѣмъ) страхъ нападнѡ на нихъ, и возвеличавашесе име то Господне.

18 И мнозина ѿ онѣа които кѣха повѣровали дохождаха та се исповѣдоваха, и изказѣваха дѣла та си.

19 И мнозина и ѿ онѣа които чинѣха маги, собираха книги те си, и изгѡрѡваха ги предъ сички те: и сметнаха имъ цѣна та, и намериха (защо чинѣха) педесе хілламъ драма сребро.

20 Такѡ цвржестѡ растѣше слово то Бжїе, и оукрѣплавашесе.

21 И като се свършиха тѣа (работы), тѣри Павелъ на оумжтъ си, като проїде Македонїа и Ахаїа, да иде во Иерусалимъ и рече: зашто като идемъ тамъ, требѣва да видимъ и Римъ.

22 И като прати двѣма ѿ онѣа които азъ слѣдѣвахъ, сирѣчь Тимѡтея и Врѣста, той ѡстанѡ нѣколко време во Асїа.

23 И въ онѡва време кѣде голѣмъ вѣдѣтъ за оученїе то Господне.

24 Защото нѣкой име то мѡ Димитрій, златаръ понеже правѣше храмовѣ сребрянѡ на Артеміда, даваше на хѣдожницѡ те голѣма печалба.

25 Които като собра, и тоще дрѣги работницѡ, които работѣха такѡва работѡ, рече: вѣе знѣете ѡ мжїе, зашто ѿ тѣа работѡ се хранимѣ нѣе.

26 Но сегѡ видите и чѣете, зашто не самъ ВФѣсѣ, но токо речї сичка та Асїа тѡла Павелъ (сѣ своѣ то оученїе) предѣмѡ и ѡбжрнѡ многѡ народѣ, понеже гѡвори, зашто бѡговете които се правѣтъ сѣ ржѣе человекѣски, не сѡ бѡгове.

27 И не требѣва самъ да се койме да не кѣ дошло въ презрѣнїе наше то хѣдожестѡ, но да не и храмѡ на-